

PATRIARKEN

ORGAN FOR LEIR NR. 8 VESTFOLD I.O.O.F.

NR.3 - ÅRGANG 29

3.sept. 1998.

GJØR

MOT

ANDRE

DET

DU

VIL

AT

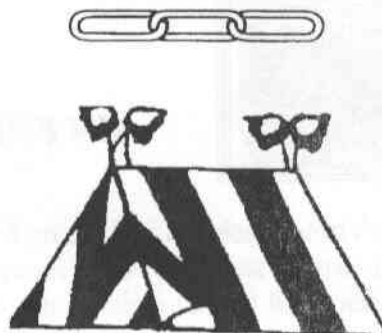
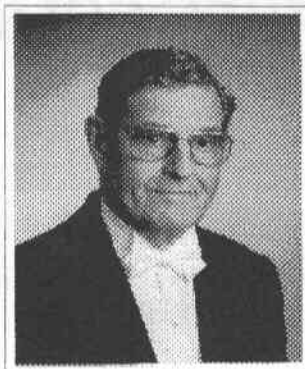
ANDRE

SKAL

GJØRE

MOT

DEG.

FRA HOVEDPATRIARKENS TELT.

Kjære Patriarker.

Så er da denne sommeren også på hell. Riktignok har ikke været her østpå vært hva vi forbinder med godt ferievær, men jeg håper, tross mye nedbør og middelmådig temperatur, at alle har hatt noe glede og utbytte av sommertiden.

Vanligvis er «ferietiden» en relativ rolig tid for Odd Fellow-arbeide, men vår-og sommer-månedene i år har vært preget av stor aktivitet på mange områder. Sentralt er Storlogemøtet avholdt og gjennomført på en måte som vekker beundring. Valg av Stor Sire og Storembedsmenn er foretatt, i tillegg ble det behandlet en stor saksmengde, det ble avholdt Festloge og jubileumsbankett og for alle interesserte ble det satt opp spesielle teaterforestillinger.

I forbindelse med 100 års jubileet har det også i vårt distrikt vært stor aktivitet. Sammen med Rebekkaleir nr. 6 Tunsberg arrangerte vår Leir en mottagelse i Stockflethsgt. 22 for HP Ottar Mæle og Eks HP Einar Haga, Leir nr. 2 Varde, som kjørte «Jubileums-stafetten Stavanger - Oslo 1998». I den anledning mottok våre Leire en kopi av «Stafettbrevet» som skulle overleveres Storlogen.

Lørdag 18. april deltok ca. 300 søstre/brødre fra Vestfold-logene i jubileumsfest på Rica Park Hotell, Sandefjord, arrangert av en komite sammensatt av brødre og søstre fra Vestfold-logene. Festdeltagerne fikk en uforglemmelig aften.

For å markere og synliggjøre Odd Fellow Ordenen ved 100 års jubileet, valgte logene i Vestfold å gjennomføre en aksjon til støtte for SOS-barnebyer for å finansiere et dagsenter i tilknytning til SOS-barnebyer i Etiopia.

Aksjonskomiteens målsetting ble satt meget høyt, noe som krevet stor og langvarig innsats fra et stort antall søstre/brødre både i planleggingsfasen og ved gjennomføringen i alle byene i Vestfold.

Torsdag 3.sept. avholdes Leirens første møte i høstterminen, etterfulgt av møte med gradspassing, arbeidsmøte og som sedvane avsluttes terminen med julemøte i begynnelsen av desember.

forts. siste side...

TÅRNEGÅRDEN SOLGT !

EN FØLELSERIKKIG AVGJØRELSE.

Tårnegården, Loge Verns logehjem i 45 år, og Loge Cordelias de siste 15 år, er solgt til fordel for innkjøp av nytt Ordenshus i Horten sentrum. A/L Tårnegården vil sammen med Frimurernes Eiendomsfond A/S stifte A/S Logegården, med formål å eie og drive Nordre Enggate 7.

Enten vi tilhører det store flertall som stemte for dette prosjektet, eller mindretallet som stemte mot, er det vemodig.

Enten vi er blant de eldre i Logen, eller tilhører en yngre gruppe av medlemmene er det vemodig. Det tok ikke lang tid for noen å bli glad i Tårnegården.

Enten vi er medlemmer av Loge Vern, Loge Cordelia eller Tårnegårdens Dameklubb er det vemodig.

En ting står helt klart for oss alle, vi er de brødre som allerede i 1952 gikk til det dristige og fremsynte skritt det var å kjøpe Tårnegården, **stor takk skyldig**. Det er disse brødre vi i dag kan takke for at vi kan gå inn i det nye prosjektet med en akseptabel egenandel. Videre skylder vi takk til det avtroppende styret i A/L Tårnegården som i nesten ett år har nedlagt et stort arbeide for å få det hele i havn. Også det nye styret i A/L Tårnegården la godviljen til i siste fase av forhandlingene.

Vi kan se tilbake på 45 gode logeår i Tårnegården, la oss alle gjøre vårt for at Ordensbygget i sentrum kan bli et like kjært logehjem for oss alle og derved styrke Ordenens vekst i vårt distrikt.

Tårnegården skal overleveres til ny eier 1.sept. 1998. Nordre Enggate 7 vil bli overtatt 1. juni 1999. Innredningsarbeidene kan da påbegynnes, og ventes slutført høsten 1999.

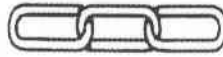
Både Loge Verns og Loge Cordelias møter vil i denne perioden bli holdt i Ordenslokalene i Holmestrand. Loge Verns terminliste for høsten 1998 er i h.t. ovenstående endret noe:

02.09 0 Åpningsmøte.
 16.09 0 Arbm. 19.30 ≡ + Galla.
 30.09 0 Arbm.
 07.10 0 + Galla.
 21.10 0 19.30 = +
 01.11 Kirkesøndag m/ □ 67 Cordelia.

04.11. 0 Arbm. 19.30 - +
 12.11 M □ m/ □ 85 De Tre Holmer (Torsdag).
 18.11 0 Arbm. Fd. Besøk fra □27 Kong Sverre.
 02.12 0 Avslutningsmøte.
 12.12. Julemøte.
 06.01 Åpningsmøte.

Leif Eriksson

Redaktør.

VELLYKKET BANKETT PÅ RICA PARK HOTELL I SANDEFJORD, LØRDAG 18. APRIL 1998, I AN- LEDNING VÅR ORDENS 100 ÅR I NORGE.

Arrangementskomiteen under ledelse av Eks OM Bjørn Solberg, Loge nr. 15 Kongshaug, har all ære av arrangementet. Komiteen besto for øvrig av Njål Husøy, Loge nr. 26 Svenør - Bjørn Erik Gutke, Loge nr. 27 Kong Sverre - Liv Unni Gudmundseth, Loge nr. 28 Margret Skulesdatter - Solveig Brudal, Loge nr. 37 Verdande - Øivind Ødegaard, Loge nr. 40 Vern - Turid Blomquist, Loge nr. 42 Skuld - Rikard Trollsås, Loge nr. 48 Færder - Anne Marie Jensen, Loge nr. 67 Cordelia - Kari Eia, Loge nr. 95 Kristin - Steinar Granås, Loge nr. 117 Oseberg og Kristian Klipper, Loge nr. 120 Colin Archer.

Nesten 300 deltagere, søstre, brødre og ledsagende gjester var denne apriildagen samlet til festbankett i Vestfolds storstue. Allerede under velkomstdrinken som ble servert etter hvert som bussene med festdeltagerne ankom, kunne vi registrere høy stemning, praten gikk livlig, nye kontakter ble knyttet, og gjensynsgleden var stor blant søstre og brødre fra hele Vestfold.

Inne i bankettsalen var det dekket og pyntet runde bord med 10 personer ved hvert, alle godt blandet med søstre og brødre fra de forskjellige logene i vårt distrikt.

Arrangementskomiteens formann Eks OM Bjørn Solberg ønsket velkommen, og overlot mikrofonen til aftenens toastmaster, som foreslo Ordenens skål, og rettet den til Eks Stor Sire Johan Krohn. Patriarkens redaktør hadde fått det hyggelige oppdrag å være toastmaster.

Det var få, men inspirerende taler, som Patriarken ønsker å formidle videre til et enda større publikum.

Før forretten sang festdeltagerne velkomstsangen, "For å være Odd Fellow....." Av Chri. Christensen.

Etter forretten var som seg hør og bør første taler Eks Stor Sire Johan Krohn. Eks Stor Sires tale foreligger dessverre ikke i manuskript, slik at vi er forhindret fra å gjengi den i sin helhet. Han hilste først og fremst fra Stor Sire Oddvar Granlund, orienterte de ledsagende gjester om Odd Fellow Ordenen ved bl.a. å referere Ordenens formålsparagraf, understreket Ordenens kamp mot egoisme og fremførte de beste ønsker for Odd Fellow de neste 100 år.

Etter Eks Stor Sires tale, ga toastmaster ordet til Eks DDSS Rolf Ellingsen.

EKS DDSS Rolf Ellingsens prolog:

ODD FELLOWS 100 ÅRS JUBILEUM - PARK HOTELL, SANDEFJORD - 18. APRIL 1998

Vår Orden blir hedret i disse dager,
man møter i galla og gjør seg fager.
Ikke for speil eller egen ære,
men til heder for Orden og lære.

Centenarium - hundreårsfesten!
Fryd deg, for selv er du gjesten.
Ditt hjerte banker i kveld
så stolt og vemodig i minnenes vell.

Stolt av tilhørighet, av Odd Fellowgleden,
vemodig for dem som falt ut av kjeden.

La oss da dvele ved det som er svunnet,
ved det som er skapt og det som er vunnet.
For intet ble til over natten,
generasjoners tanker har formet Odd Fellowskatten.

Så se deg tilbake i tiden,
la historiens lys få skinne -
og bringe deg klarere viden
om det skjulte bak årenes hinne
som hendte for lenge siden.

Ser du barna som går til fabrikker
med et tørt stykke brød som føde,
mens klokken mot soloppgang tikker,
det er kaldt i den årle morgengrøde.

Kanskje leier de fedre og mødre,
veksler ord med søstre og brødre.
Det de vet er at dagen blir lang -
det blir mørkt før de møtes der hjemme.
En ny dag uten lek, uten sang,
kan du drøm og lengsel fornemme?

Om barnet var ditt, hva kunne du gjøre
når ingen vil se og ingen vil høre?
Du kan bare håpe, du kan ikke kreve.
Det nære mål er enkelt: å overleve.

* *

Da hørtes en stemme som ivrig bød:
La oss hjelpe dem som lider nød!
La oss knytte til sammen et bånd -
trygge våre liv for legeme og ånd!

Den ene stemme ble fulgt av et kor:
Jeg vet om en søster - jeg kjenner en bror -
de har ingen far, de har ingen mor,
rekk frem våre hender
for nøden er stor.

Vend ikke ryggen til en som er syk,
gi ham din kjærlighet, varm og myk.
Slik bryntes mørke og fremtidens tvil,
slik ble Odd Fellow Ordenen til!

Kjærlighets flamme ble tent av vår Orden
da Odd Fellows ideer var kun i sin vorden.
Fra den har vi gløden hentet
og bygget så lødig åndsfundamentet!

Dette var veien de skulle vandre:
å hjelpe seg selv ved å hjelpe andre.
Denne arv hadde Wildey med på ferden
til sitt nye liv - i den nye verden.

* *

Nå trer historien klarere frem,
setter sitt lys på alle dem
som med kløkt og mot
plantet treets rot.

Snart sitter de samlet i Wildeys hjem -
i stuen, rundt bordet - forventningens fem.
Washington er treets stolte navn -
nummer én i Amerika er kommet i havn.

De kalte ham Fader Wildey,
en enkel mann, en smed av yrke.
En menneskevenn med vilje og styrke.
I sitt hjerte han søkte det sanne,
skjønt bak hans panne
var kløkt og visdom.
En kraftkilde, en mann med visjoner,
han stemte sinnene hos millioner.
Han knyttet båndet fra bror til bror,
og overalt hvor denne såmann fór
vokste broderskapet.
De kalte ham Fader Wildey,
en enkel mann, en grånende kjempe,
en menneskevenn som med kraft og lempe
ga oss en arv!

* *

Og kjeden ble styrket av nye hender -
budskapet fenget i byer og grender.
Pawson Entwisle - fra glemsel til ære,
fra hans penn ritualer - og mål i vår lære.

Nå ble grunnmuren mesterlig reist.
Den hvite fane - kjedeledsflagget vaiende heist.
Det unge Amerika - uferdig - på travle stier
med lengsel mot tidløse grunnverdier.

Så ble da historien slik den ble -
en heldig forening av tid og idé,
av frø og den fruktbare jord
vokste planten seg mektig stor.

* *

Odd Fellowprosessen var nå satt på skinner -
rett lenge gikk toget - uten kvinner!
I mer enn tretti år - fra stasjon til stasjon,
før Ordenen forsto bror Colfax's visjon.

En Rebekka sto frem med liberalernes gunst -
som møysommelig utøvet det muliges kunst.
En langsom erobring, skanse for skanse
med fremgang som ofte var kun en nyansel

Men før seklets ende var rundet
var også det meste av seieren vunnet.

Fra gullalders forente stater
søkte Ordenen inn i nye gater
emigranten ble budbringer og tolk
for Europas nasjoner og folk.

Med Atlanterens friske bør
kom idéen - til vår nære nabo i sør.
Og nå søkte Ordenen nordlige veier -
det ble banket på døren - av Petrus Beyer!

Denne bramfrie broder og leder -
i broderland ønsket seg arnesteder.
Tampen brenner og luften er svanger:
vår første loge - fra Hafnia til Stavanger.

Den var kanskje bygget på skrøpelig fot,
manglet samhold og fremgangens mot:
for nå kom det sterkt fra Dania:
flytt merke og loge til Kristiania.

Fra Noreg til Norvegia - seklets åttende år -
nå festes frøet i fruktbare får.
Vår høvding Sam Johnson dro freidig avsted
med nyskrevet verk - og trinnene tre.

Vår egen grunnmur legges - sten på sten,
og året etter - Sancta Sunniva nummer én.
Vi minnes i dag vår Ordens fedre
fra første stund med bud: bli bedre!

Og alle Rebekkaer som gikk opp sporet -
en velsignet gjerning for andre gjorde.

* *

Loge Norvegia med kraft i sin rot
satte så mang en loge på fot,
En utløper også til Vestfolds jord:
Kongshaug, som minner om høvding stor.

Fred å sprede, lindre savn,
trøste, elske, være sann.
Manende ord fra flokken av venner
kjærlighets gjerning fra givende hender!

Krigen grep inn med mørke skyer,
Odd Fellowship knuget i Norges byer.
Det som eides ble fjernet og gjemt.
Men Logen og læren ble aldri glemt!

Da freden til slutt åpnet porten
ble det loger i Larvik, Tønsberg og Horten

Og nå er vi kommet til egen tid,
det bygges og styrkes med største flid.
Rebekkas skare er med til fulle
og følger Margret, datter av Skule.

Det er mange flere i koret,
alle er kjære og like store.
Fjorten loger og tvende leire
i godhetens navn - der er grunn til å feire!

Lenge var egen innsats viktig -
gå stille i dørene var rett og riktig.
Men normen er endret for hva vi bør:
la folket der ute få se hva vi gjør!

La dem se vår humane profil -
og noen vil ønske å slutte seg til.
Slik vil kjærlighets gjerning gro -
fra loge til byen det bygges en bro!

* *

Hva enn vi i livet jager,
ritualet forblir vår beste oppdrager.
Dets makt samler søster og bror
overalt hvor søkende menneske bor.

Fra tidenes morgen til livets kveld
vår lære består - med samme appell.
Denne læring må aldri hvile,
for verden er truet, du må ikke tvile.

Vi følger den hvite fane
som vaier omkring på vår jord.
Den voksende kjede skal mane
en venneflokk, trofast og stor.

Frykt ikke venner i denne vår strid,
idealene våre er skapt til seier.
De har fylt våre liv i seklets tid
og vil alltid bane seg nye veier.

Etter Eks DDSS Rolf Ellingsens prolog var det så tid for hovedretten, som ble etterfulgt av underholdning av tre ungdommer, Anne Kathrine Akselsen, Erlend Samøen og Thomas di Sansimone. De tre hadde valgt et repertoar som slo meget godt an hos de tilstedeværende, og høstet stor applaus.

Etter dette kunstneriske innslaget ga toastmaster ordet til DDRP Berit Halvorsen, Distrikt 6 Tunsberg:

Bror Eks Stor Sire, Odd Fellow Venner, brødre og søstre.

Jeg vil få overbringe et par hilsner. Rådspresident Lillemor Johnsen hilser og ønsker en hyggelig jubileumsfeiring. DDSS Rolv W. Olsen sender også sine beste ønsker om en hyggelig dag. (Han er dessverre forhindret fra å komme på grunn av sitt arbeide.)

Jeg skal ikke holde festtale, ikke trekke frem historikk eller fremtidsperspektiver for vår Orden. Men jeg tillater meg også ved en festlig anledning som denne å ha noen tanker om det ansvar vi som Odd Fellows gjennom våre løfter har påtatt oss – et ansvar som vi ikke må henge bort sammen med loge-antrekket, men ha som ledetråd hver eneste dag mellom logemøtene.

Odd Fellow- brødre og Rebekka-søstre – ord som peker hen på et slektskap, ikke et slikt slektskap som vi vanligvis tenker på i denne forbindelse – nei, et ånds-slektskap som binder oss sammen tross forskjeller i stort og smått – et ånds-slektskap som knytter oss sammen i felles anstrengelser for å oppfylle budet "Elsk din neste" – Ordenens Lære og grunnvoll – som er sammenfattet i disse enkle vers:

Nestekjærlighet – det ordet er sterkt.
 Det gir styrke og samhold i enhetsverk.
 Det dekker samhørighet – det dekker alt,
 hva harmoni og ekte vennskap i livet blir kalt.
 I nestekjærlighetens ånd vi styrke finner,
 og frem mot idealets mål vi vinner.
 Det gode i mennesket må vinnes for verden.
 Alle må gi det beste de har.
 I vennskap og harmoni på den videre ferden,
 i hverdagen vi dette ønsket med oss tar.

La din tanke dvele ved Odd Fellows lære her,
 la oss meditere over denne når til fest vi samlet er
 Odd Fellow er kunsten å leve i harmoni.
 Det er kunsten fra begjær å gjøre seg fri.
 Odd Fellow er kunsten å hjelpe sin neste
 å vise i handling – ikke bare i ord – sitt beste.
 Odd Fellow er sinnets renhet –
 og arbeide mot en ærlig søster- og broder-enhet.

Odd Fellows mål er å høyne det ideelle nivå,
 slik at rettferd og sannhet til alle kan nå.
 Å være Odd Fellow forplikter deg – søster og bror
 vis deg det verdig – i gjerning vær stor!
 Du finner sannhet – du finner fred
 du finner oppgaver du kan leve med.
 Vennskap, Kjærlighet og Sannhet – det er de ord
 som samler og binder hver søster og bror.

*Gratulerer med dagen
 vår kjære Odd Fellow Orden.*

Berit Halvorsen
 DDRP

Etter desserten presenterte toastmaster samtlige tilstedeværende medlemmer av arrangementskomiteen og overlot deretter ordet til Storrepresentant Bjørn Erik Gutke, som overrakte blomster til komiteens formann Eks OM Bjørn Solberg, som hadde "trukket en stor del av lasset" og takket ham også for den fine ledelsen av komiteen.

Festmåltidet nærmet seg avslutning. Søster Berit Johansen, Loge nr. 28 Margret Skulesdatter fikk så ordet og fremførte sin velformulerte takk for maten :

Bror Eks Stor Sire, kjære Odd Fellow venner.
Så er da dette taffel snart forbi.
med vakre ord og stemningsmelodi,
kunne vi sammen ha sunget,
da ville takken riktig runget.
For skjønne toner og et prektig kor
er langt flottere en kun det talte ord.
Men et enkelt, lite ledd i kjeden
skal takke for maten, den kulinariske gleden
vi har tatt del i her i kveld,
i Sandefjords storstue – Park Hotel.
(Jeg undres om kanskje dette ærefulle oppdrag
ble mitt
på grunn av min aldri sviktende appetitt?)

Det er høytid og stemning ved et festpyntet bord,
sanger, taler, bevingede ord.
Funklende glass, blomster, lys, de små finesser
og ikke å forglemme – bordets delikatesser.

Fellesskapet ved et måltid er uhyre viktig,
og jeg tror det er aldeles riktig
at det er ikke bare **maten og drikken** som
skaper fest,
men sinnelaget hos den enkelte gjest.

Jubileet er midtpunktet, vi er rammen.
Vennskapets kjede binder oss sammen.
En verdig ramme er også bankettsalen her,
Hvor bordene smakfullt festdekket er.

George Bernard Shaw har sagt – sitat:
"Ingen kjærlighet er mer oppriktig enn kjærlig-
heten til mat."
Og i det summende kor av mange stemmer
en forventning til maten vi alle fornemmer.
For et måltid skal være en opplevelse,
en glede for øye',
velsmakende, aromatisk – en fryd å fordøye.

At appetitten vokser mens man spiser,
en herlig forretting tydeligvis viser.
Og man tok så visst ingen risk
da man som forretting valgte fisk.

Rosenkanapé, betegnende navn på
en rett som byr
på gravlaks-rose på toast med rekegarnityr.
En **virkelig** fryd for øye og gane,
og man kunne ganske tydelig ane
en forventningsstigning før neste rett,
og slik bør det være ved en bankett.

Rosmarinkrydret lam, veltillaget,
vakkert dandert,
og til dette poteter som var fløtegratinert,
grønnsakene vi også fikk servert
var en flørt med farger – utsøkt, raffinert.

Hva kan man si til **dessertens pris?**
Her har vi igjen nok et bevis
på at Park komponerte en smakssymfoni,
full av sødme og charme – ingen disharmoni.
Man fornemmet henførte sukk og hvisken
da man ga seg i kast med denne lekkerbiskken.

Å se bort fra **det faktum** må vi heller ikke
at det også er mat i virkelig godt drikke.
I tillegg er det ganske fornøydlig
at det tar liten plass og er lett fordøydlig.
Perfekt utvalgte franske viner med bouquet så fin
gir øynene glans, strupen nytelse, setter prikken
over i'n.
I Salmenes Bok heter det: " Vin gleder mennes-
kets hjerte",
så med god samvittighet vi lar oss beverte.
Det lyder fornuftig, og jeg tror
Sirak hadde rett i sine visdomsord:
"Vin som drikkes til rett tid og med måte,
er hjertets fryd og sjelens glede".
En tolerant og utmerket måte å se det.

I en takk for maten tale skal man fortelle vitser
og si noe rart,
men jeg ser absolutt ikke noe komisk i mat –
heller tragisk, for en hører ofte:
"20 sekunder i munnen, 20 år på hofte".
Svært forstemmende er også **den tanke**:

"Med munnen lukket forsnakker en seg ikke, og vi holder oss slanke".
Nei, jeg mener det oppriktig når jeg sier:
Hva smaker bedre en herlige, forbudte kalorier?

Hvalkjøtt sto riktignok ikke på menyen,
Men en historie har jeg her i fra hvalfangstbyen:
En fåmælt, traust hvalfanger fra Sandefjord,
på vei til feltet, var uheldig – falt over bord.
I 8 lange timer lå han og kavet
I det mørke, øde, opprørte havet.
Mirakuløst ble han reddet, og ble spurt
hva han følte, tenkte der han lå.
"Tja, jæ hus'ække rekti å jæ tenkte på, men jæ
veit iallfall at jæ aldri før,
har vært i såpass dårlig humør".

Her har det ikke vært mangel på smil og humør,
og nå er det ikke lenge før
vi reiser oss og forlater bordet.
Det har vært en feststund av de riktig store.
For arrangementet, festen og maten burde det
vært en festsalutt,
men i mangel av kanoner, kuler og krutt
får vi nøye oss med å heve glassene
i en felles skål
for Vennskap, Kjærlighet og Sannhet, **da** er vi
endelig kommet i mål.

Takk for maten!

Arnt Johansen

Bror Thore Eriksen Loge nr. 48 Færder, fikk applaus og takk for sin musikalske innsats under festmåltidet. Deretter sang vi "Fagert er landet du oss gav", før taffelet ble hevet og vi gikk ut på balustraden til kaffe og noe attåt for de som ønsket det.

Selv Vestfolds storstue ble for liten til å gjennomføre polonese med så mange gjester. Dansen til Knut Aagaards 5 manns orkester med vokalist Kirsti Nadim gikk imidlertid lystig helt frem til bussavgang kl.02.00.

Vi håper at vi med dette referatet har klart å formidle noe av den fine stemningen ved denne festbanketten.

Du skulle ha vært der, du gikk glipp av en stilfull og stemningsfull jubileumsfeiring i Vennskapets ånd.

Arnt Eriksen

MØT SÅ OFTE DU KAN !

Denne visshet om at vi er venner,
disse varme håndtrykk når vi møtes.
Når vi skilles, broen som er bygget
mellom våre sinn for alle tider. -
Dette at vårt vennskap klarte prøven,
sto i stormene som hvirvlet om oss,
Gud, det er en styrke av det store
som har gitt oss tryggheten vi trengte.

Lois Kvalstad

EN EMBEDSPERIODE ER OVER...

Dette kan tolkes både som vemod og glede.
 Vemod for noe som er over.
 Glede for noe en har fått oppleve.
 Vemod for alt en ikke har fått utført.
 Glede for alle en har truffet.

Men vemod kan gi styrke og tro.
 Og glede kan gi fremtiden håp
 om at vår kjære Orden
 vil gi V. K. og S. og T. H. og B. til alle.

Dette kan tolkes både som vemod og glede.
 Jeg takker for embedsperioden.
 Jeg takker for all hjelp.
 Jeg takker for all vennlig mottagelse.
 Jeg takker hver og en av dere.

Jeg ønsker den nye DDSS til lykke
 med embedsperioden som nå starter.
 Ta alle imot ham med varme og smil,
 gi ham tillit og støtte i arbeidet.

Takk! Rolv W. Eks

TAKK FOR MEG – SISTE AKT!

Etter redaktørens anmodning følger en sluttrapport:
 Da jeg ble 75 år i 1993 og hadde vært Storrepresentant i 10 år, følte jeg
 at det nærmest ville være uanstendig av meg å påta meg flere verv innen
 vår Orden. 15 år tidligere var jeg som 60 åring av den meget bestemte
 mening, at ingen burde bekle noe embede etter fylte 70 år. Dette for å gi
 plass for nye krefter.

Men da Stor Sire Oddvar Granlund i juni 94 spurte meg - om jeg ville påta meg oppgaven som Storkapellan for perioden 1994/98, måtte jeg jo spørre om han egentlig visste hvor gammel jeg var? Jo, han visste da det "men jeg søker erfaring", sa Stor Sire! Og da svarte jeg "Ja takk"! Mine fire år som Storkapellan har vært en nærmest uforlignelig tid for meg, og en fin nedtrapping etter 45 års medlemskap, hvorav 43 år som embedsmann. Etter min innvielse i Loge Voluntas på Gjøvik i 1953, fikk jeg allerede på det neste møte prøve meg som organist, en oppgave som aldri har sluppet meg. Jeg er uhyre takknemlig for at jeg fikk delta som Storembetsmann i så mange år, med anledning til å få innsikt i og vurdere Storlogens arbeide. Fra min posisjon som "Storkapellan" var jeg nærmest en studerende iakttagere. Det var spennende å oppleve hvorledes ceremoniene ble forberedt og gjennomført. Jeg fikk delta i de årlige Storlogesamlinger, i innvielse av 4 nye Ordenshus og av 5 nye loger, med installasjoner av nye embetsmenn – deltagelse ved Leir-Festloger og logejubileer og andre spesielle anledninger. Alle ceremonier, slik jeg husker og opplevet det, ble utført med utsøkt verdighet og presisjon. Det er med stor respekt jeg har kunnet konstatere, at Storlogen under ledelse av Stor Sire Oddvar Granlund og hans valgte embedsmenn, utfører et entusiastisk, oppofrende og fremtidsrettet arbeide for Odd Fellow Ordenen i Norge.

forts. siste side...

FEIRINGEN AV ORDENENS 100 ÅR I NORGE, LOKALT OG SENTRALT. ORDENENS SYNLIGGJØRELSE.

De to " stafetløperne " Eks HP Einar Haga og HP Ottar Mæle, begge fra Leir nr. 2 Varde, her fotografert sammen med HM Inger Hefte Kvilhaug, Leir nr. 6 Tunsberg, Eks HP Bjarne Storm Halvorsen og HP Ulf Glende, Leir nr. 8 Vestfold. Takk til Sandefjords Blad for lån og bruk av bildet.

I denne utgaven av Patriarken har vi konsentrert oss om feiringen av 100 års jubileet, da først og fremst det som har foregått på lokalplanet. Torsdag 23. april mottok imidlertid Sandefjord besøk av jubileumsstafetten. Både denne begivenheten så vel som banketten på Rica Park Hotell, og vår lokale Odd Fellow Aksjon 98 for SOS – Barnebyer har vært fyldig og positivt dekket i pressen, først og fremst av Sandefjords Blad.

Vi skal ikke her gjenta referatene i Sandefjords Blad, det er kjent stoff for alle Odd Fellows, men understreke den positive tonen i innleggene. Disse avisinnslagene har vært informative for det brede publikum, og har helt sikkert vært med på å synliggjøre vår orden på en meget positiv måte. Den sentrale feiringen for øvrig blir jo dekket av Odd Fellow Bladet.

Hva angår Odd Fellow Aksjon 98 for SOS – Barnebyer tar vi med en fyldig rapport fra aksjonslederen Eks OM Birger Vabog på neste side. Patriarken har også fått kopi av et brev fra Storlogen til Aksjonskomiteen med anerkjennende ord, som for eksempel glimrende synliggjøring av Ordenen i Vestfold.

Vi på vår side takker alle som har bidradd med stoff til denne utgaven av Patriarken. Neste utgave tar vi sikte på å presentere til Leirens Julemøte.

Asbjørn Eriksen

Redaktør.

Så går vi mot avslutning av Odd Fellow Aksjon 98 for SOS-barnebyer.

Forberedelsene begynte vi sent på høsten 1996, og representanter for alle Odd Fellow – og Rebekka-logene ble i januar 1997 innkalt til konstituerende møte i Aksjonskomiteen. Noen endringer ble det underveis på grunn av embetsverv i logene høsten 1997 eller av andre grunner. Ved avslutningen nå er sammensetningen følgende:

Nr. 28 Margret Skulesdatter, Inger K. Øveraas, varam. Gerd Husum Granlund

Nr. 37 Verdande, Turid Gro Åberg, varam. Gunn Wold.

Nr. 42 Skuld, Elsa Enersen, varam. Sigdis Marthinsen.

Nr. 67 Cordelia, Hildegunn Leirvoll, varam. Tone Sagvik.

Nr. 95 Kristin, Hilde M. Otterbech, varam. Liv Butler Wang.

Nr. 100 Sarepta, Unni Bolstad, varam. Grete Nørch.

Nr. 15 Kongshaug, Birger B. Vabog, varam. Jan Løkkevol.

Nr. 26 Svenør, Svein-Peter Ottesen, varam. Njål Husøy.

Nr. 27 Kong Sverre, Reidar Christoffersen, varam. Kristian Ullahammer.

Nr. 40 Vern, Erling Hogstad, varam. Trond Kristensen.

Nr. 48 Færder, Dag Virik, varam. Reidar Flakstad.

Nr. 85 De Tre Holmer Hans A. Romstad, varam. Georg Iversen.

Nr. 117 Oseberg, Knut Erik Orskaug, varam. Petter Holmsen.

Nr. 120 Colin Archer, Reidar Støtvig, varam. Rolv E. Gladsø.

Et Arbeidsutvalg for å legge virksomheten til rette har bestått av: Birger B. Vabog leder, Inger K. Øveraas kass., Turid Gro Åberg sekr., og Hildegunn Leirvoll, Elsa Enersen, Hans A. Romstad som medlemmer.

I tillegg er det Bykomiteer i hver av byene der representant i Arbeidsutvalget er leder. Av dette kan man forstå at det er et meget betydelig arbeid som har vært nedlagt. For første gang har brødre og søstre i logene i Vestfold i fellesskap gjort en humanitær innsats. Kanskje er dette også første gang på landsbasis? Vi har fulgt eksemplet til *Den*

Barmhjertige Samaritan, for med en hjelpende hånd og med aktiv innsats sørget for bistand til nødstedte barn for å lindre deres nød, og for å skape et grunnlag for en bedre framtid.

Entusiasmen blant brødre og søstre har vært skiftende fra glødende engasjement til lunken og negativ holdning. Vi hører ved hvert logemøte "Et godt frammøte hjelper embetsmennene i deres arbeid." Så får hver enkelt i ettertid gå i seg selv å stille seg disse spørsmål: "Har jeg gjort så godt jeg har kunnet? Hvis min ukjente neste denne gang hadde banket på døra mi hjemme, hadde jeg da vist en avvisende holdning?"

For mange har det nok vært en stor terskel å gå ut i nærmiljøet med å vise seg som en Odd Fellow eller Rebekka for familie, venner kolleger og publikum, men det er gledelig at de mange som har hatt pågangsmot og frimodighet, har synliggjort Ordenen og vår humanitære virksomhet på en verdig måte. Samtidig har vi klart å gi SOS-barnebyer god oppmerksomhet. Mange tusen mennesker har ikke unngått å legge merke til våre fine stands der de har vært arrangert i byene ; 5 dager i Larvik, 3 dager i Sandefjord , 9 dager under Tønsbergmessen, 3 dager i Åsgårdstrand/ Horten og 1 dag i Holmestrand.

Erfaringene fra stands viser at det er mange mennesker som er faddere til både SOS-barn og barn som andre organisasjoner tar seg av. Videre at de allerede har støttet SOS-barnebyer med bidrag til de aksjoner som sentralt er blitt organisert. Derved har salg av Andelsbevis ikke gitt det resultat på stands som vi hadde håpet på i forhold til de gode resultater som ble oppnådd ved lignende aksjon i Sandefjord i 1992. SOS-barnebyer har også knyttet kontakt med næringslivet for større bidrag slik at responsen derfra kunne ha vært langt bedre. Det har derimot vært mye enklere å selge lodd, slik at loddsalget er med på å sette sitt preg på sluttresultatet.

Pr. 1. august er det samlede beløp på kr. 442.000,- , og det blir spennende å se om vi kan klare å passere en halv million.

Andelsbevis kan kjøpes innen 31. august, og det er i skrivende stund ennå mye utestående mest hos brødre, men også noe hos søstre.

Kan vi klare en glimrende innsjutt ?

Forts. fra side 1.. **Fra Hovedpatriarkens telt..**

Det er å håpe at mange Patriarker deltar på alle Leirens møter. Dette skaper trivsel, hygge og forsterker fellesskapet blant Leirens medlemmer. Følg oppfordringen om å møte så ofte du kan, du vil alltid ta med deg noe positivt og verdifullt fra alle møtene, så

Vel møtt til en ny termin i Leiren!

Ulf Glende

HP

Forts. fra side 9.. **Takk for meg...**

Et arbeide som kanskje ikke er så godt kjent for alle brødre rundt i landet.

Jeg vil her ikke unnlate å berømme vår tidligere Stor Sire fra Vestfold – Johan Krohn for det arbeidet han utførte som Stor Sire i 6 år, og som er til ære for vår Leir og vårt distrikt. Johan Krohn starter nu på en ny 4 års periode som Eks Stor Sire.

Selve kronen på verket for meg, var at jeg fikk fungere som Storkapellan ved Odd Fellow Ordenens 100 års jubileum i april, som samlet OF-ledere fra store deler av verden. Det var en ganske fabelaktig opplevelse for oss som fikk være med på dette.

Med den ordensutvikling som jeg har deltatt i gjennom 45 år – mitt kjennskap til tidligere Stor Sirers innsats; og den mulighet jeg har hatt til å få innblikk i hvorledes ordensarbeidet fungerer rundt i vårt land, er jeg overbevist om at vi har all mulig grunn til å se Odd Fellow Ordenens fremtid lyst i møte!

Johan Wilhelm Fraas.

I vårt Leirmøte 1.okt.1998 vil 11 Patriarker få mulighet til forfremmelse til DKP grad, de fordeler seg således:

Fra nr. 26 Svenør **1.**   nr. 40 Vern **2.**   nr. 48 Færder **2.**
Fra nr. 85 De Tre Holmer **1.**   nr. 117 Oseberg **2.**   nr. 120 Colin Archer **3.**

Høstens Veteraner i Distrikt 8 Vestfold:

I nr. 15 Kongshaugs terminliste for høsten 1998, **er det en trykkfeil.** 16.11. er det tildeling av 40 års Veteranjuveler, ikke 25 år som det står i terminlisten, til Brødrene:

Tor Chr. Wennerød og Rolf Johansen.

28.10.1998 har nr. 27 Kong Sverre terminfestet tildeling av 25 års Veteranjuvel til tre av sine Brødre:
Thor Skaalvik, Leif Oddvar Svendsen og Bjørn Erik Gutke.

9.12.1998 har nr. 48 Færder terminfestet tildeling av 40 års Veteranjuvel til følgende Brødre:

Yngve Christiansen, Finn Raastad og Odd Gunnar Andersen.

Samme dag vil **Bjørn Thorsen** bli tildelt 25 års Veteranjuvel.

Redaktør: Leif Eriksen, Træleborgveien 10 A, N – 3112 Tønsberg.

Tlf.: 33 31 43 55 - 90 93 44 43

E-mail: leierik@online.no